

מאת
נתן
זהבי

מה זאת אומרת, אין מה לעשות?
שאלתי.
זאת דימוקראטיה, והם קיבלו רשיון ל-
הפגנה, השיבו. הדרך היחידה להילחם
בהם זה לפי החוק — להגיש משפט.
ניסיתי לברר מה האמצעים המשפטיים בהם
נקטו היהודים כדי לסכל את המיצעד הנאצי,
והסבירו לי כי הם פנו לבית המשפט ב-
תביעה לאסור על קיום המיצעד, אך בקשתם
נדחתה.
זאת דימוקראטיה, הסבירו לי עוד פעם.
לרגע נידמה היה לי שאני נמצא בבית
משוגעים אחד גדול.

★ ★ ★

היהודים לא רצו

רדעתי, אמנם, שאני רק אורח אצל
דודי, ושנוסף לכך מעמדי כתייר לא
מרשה לי לעשות עניינים, אך לא יכולתי
להבליג. גם העובדה שאני צעיר, לא הוסיפה
משקליתר להטפות שלי, אבל לא רציתי
לשתוק.
הצעתי לכמה יהודים מקומיים שיבקשו לי-
ערוך הפגנה נגדית, אם אפשר, באותו המועד
כמו הפגנת הנאצים.
הסברתי להם, על סמך מעט הידיעות שהיו
לי עוד קודם לכן על ארצות-הברית, שעל-
ידי הפגנה נגדית כזו נגרום לכך שלהבא
תיאסר פעילות נאצית פומבית בשיקאגו,
מתוך טענה שזו יוצרת מתיחות והתנגשויות.

סיפורו של הצעיר הישראלי שהתפרץ נגד הפגנה נאצית באמריקה

הינכתי את הנאציס!

דברים כאלה כבר קרו שם. בניו-יורק, לי-
משל.
בין היהודים שעימם דיברתי היו גם בעלי
עמדות ציבוריות ומעמד נכבד במוסדות ו-
אירגונים יהודיים.
שום דבר לא יצא מזה, ונשאר לי רק
לחכות במתיחות עד יום המיצעד.
מועד ההפגנה ומקום ההתכנסות פורסמו
בכל העיתונים ובטלבוויזיה. אך שיקאגו היא
עיר ענקית, ולכן שאלתי את הדוד שיסביר
לי איך מגיעים למקום. הוא סירב, הוא לא
רצה שאני אסתבך. גם יהודים אחרים ניסו
לשדל אותי לא לגשת למקום. אך אני הת-
עקשתי.
לבסוף נתנה לי בת-דודתי פתק עם הסבר
וציור של מפה קטנה, לפיה יכולתי להוות
את המקום. היא ביקשה אותי לא לגלות לי
אביה דבר על הפתק, כי זה יריגו אותו.

★ ★ ★

הכושבים נעלמו

בשבת בבוקר הסתלקתי מוקדם מ-
הבית. ההפגנה נועדה לצאת ממקום
שנקרא גייג-פארק — הצטלבות של שני
רחובות ראשיים ורחבים, שליזם, בפנינת,
ישנם עצים ומגרשי-חנייה.

יוגוסלבי בשם כריס וידנסביץ, המכהן כ-
תפקיד מנהיג הנאצים המקומיים. הוא נראה
כבן 25, שופע בטחון ויהיר בדיבורו.
גם בעתונים המקומיים תפסו הידיעות על
הנאצים מקום בולט. ככל שהלך וקרב מועד
המיצעד הנאצי, טיפסו הידיעות והחדשות
עליהם אל ראש העיתונים. הם הגיעו גם אל
הכותרות הראשיות, בנוסח: "מחרתיים
ייעד רוקחל אל שכונת הכושבים!" "רוקחל
קיבל רשיון למיצעד!" "רוקחל: הכושבים
— לאפריקה!"

★ ★ ★

"זרוק את היהודים החוצה"

מארחים שלי זה נראה נורמלי לי-
גמרי, אך לי היה קשה מאד לעכל את
העובדה, שבמינה הכי גדולה, הכי מפותחת
והכי דימוקראטית בעולם, יתייחסו אל ה-
נאצים כמו שאצלנו מתייחסים להפגנה דתית,
(אך לא להפגנה נגד הכפייה הדתית).
ואז חל חידוש בתוכניות הנאציות. הן
טלבוויזיה והעתונים בישרו, כי אנשי רוקחל
מתכוונים גם למיצעד אל עבר השכונות ה-
הכי דימוקראטיות בעולם, יתייחסו אל ה-
נאצים כמו שאצלנו מתייחסים להפגנה דתית,
(אך לא להפגנה נגד הכפייה הדתית).
ואז חל חידוש בתוכניות הנאציות. הן
טלבוויזיה והעתונים בישרו, כי אנשי רוקחל
מתכוונים גם למיצעד אל עבר השכונות ה-
הכי דימוקראטיות בעולם, יתייחסו אל ה-
נאצים כמו שאצלנו מתייחסים להפגנה דתית,

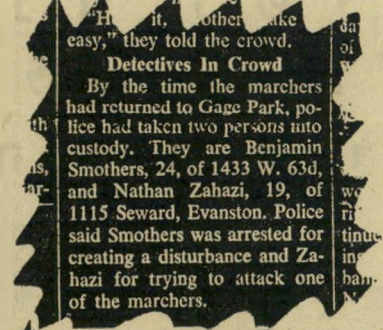
המיצעד הנאצי צריך היה להתארגן ב-12
בצהריים, אבל עד שהגעתי היה כבר 12.30.
איחורתי מפני שברוך הייתי צריך לשאול
עוברים ושבים היכן ההצטלבות.
מרחוק כבר הבחנתי במכוניות משטרה:
ניידות הדומות לאמבולנסים הישראליים, הן
צבועות בכחול-לבן, ומשאיות גדולות עמו-
רות שוטרים.
כשהתקרבת יותר, הבחנתי בצעירים רבים
היושבים על העצים בשדרות הסמוכות, או
מסתודדים בקבוצות, ובידיהם כרזות "ה-
שחורים לאפריקה!", "עצרו את הכוח ה-
שחור!", כוח לבן נגד כוח שחור!", ועוד.
על כל הכרזות היו מצוירים צלב-קרס
שחורים ומאיימים. רקע הכרזות היה אדום, זה
והאותיות היו שחורות על רקע לבן. זה
דמה בדיוק לדגל הנאצי, כפי שהכרתי
מסרטים ומתמונות.
גם סקרנים התקהלו בסביבתם. אך הכושבים
בלטו בעזרתם. רק לאחר מכן התברר לי
שזמן קצר לפני בואי הותקפה קבוצת כושבים
בבבוקים ובאכנים. חלק מהמתוקפים נאסר.
מאותו רגע נעלמו הכושבים מהרחובות. הם
נסגרו בבתיהם ולא יצאו יותר.

★ ★ ★

מקורים, אקדחים, אופנועים

כך מצאתי את עצמי, כעבור כמה
דקות, מושלך על-ידי שוטרים, לאחר ש-
ירקתי על פני המפגינים הנאצים. חיפשתי,
כאמור, את רוקחל, אך לשווא. הוא לא
נראה בשטח.
התברר כי זמן קצר לפני שהגעתי למקום
נעצר רוקחל, מפני שהשתמש במיקרופון
להשמעת סיסמאות הנאציות. ברשיון שניתן
לו נאמר בפירוש כי אסור להשתמש ב-

עומד לערוך מיצעד-נגדי למצעדי הכושבים,
הלוחמים לשחיון וזכויותיהם, והוא ייעשה
זאת במרכז שיקאגו, בתוך רובעי הכושבים.
בימים שלאחר מכן היה כיסוי בולט ל-
נאצים האמריקאיים בתוכניות הטלבוויזיה.

בעתונות

המקומית זכתה ההפגנה
הנאצית לכיסוי נרחב.
קטע מעתון ערב המופיע בשיקאגו, מוסר
על מעצרו של זהבי (בסעות נכתב שמו
כזהוי), שניסה לתקוף אחד מן הצועדים.
ראיתי את רוקחל מדבר, שוב עם צלב-קרס,
על הצורך לסלק את הכושבים האמריקאים ל-
אפריקה. ראיתי את משרדי המפלגה הנאצית.
ראיתי ושמעתי צעירה בלונדית בשם אריקה
הנריץ הימלר, מזכירת המפלגה בעיר, ו-
אחרות גם על יחדית צעירים נאצים הן
רוכבים על אופנועים.
אגב, מעל הטלבוויזיה נראה גם צעיר

שראיתי את צלב-הקרס מורמים,
עלה לי הדם לראש. זינקתי קדימה,
והתכתי את שורות השוטרים שליח את
ההפגנה. ואלה לא דמו בכלל לשוטרים יש-
ראליים. כל אחד מהם הוא, במושגים שלנו,
ממש מר ישראל. גבוהים, רחבים ומאומנים.
הספקתי עוד לירוק בפניהם של הנאצים,
ושני שוטרים בריאים תפסו אותי במרפקים
והטילו אותי אחורה. "אם אינך רוצה ל-
היאסר," הסביר לי אחד מהם, "מוטב לך
שתתלך!"

★ ★ ★

וככה, כשאני עומד בצד השני של הכביש,
כשורות השוטרים מפרידה ביני לבין ה-
מפגינים, חיפשתי ביניהם את לינקולן רוקחל
— מנהיג הנאצים האמריקאים, הנקרא בפי
חסידיו "הפירר".

★ ★ ★

גב' היינריך הימלר

ה קרה ביום השבת, ה-10 בספטמבר,
חמישה שבועות בדיוק לאחר שהגעתי
לאמריקה.

התאכסנתי בשיקאגו, בביתו של דוד (אחי
אמי), ולא העליתי כלל על דעתי שאפגוש,
באותה הזדמנות או בכל הזדמנות אחרת,
בנאצים של ממש. היה נידמה לי כי אלה
שויכים כבר להיסטוריה.
אולם הם נגלו לי מיד, באמצעות ה-
טלבוויזיה.
שבוע לפני ההפגנה, כבר זכה רוקחל ל-
מקום נכבד בטלבוויזיה. הנאצי, שנראה לבוש
חליפה ודמה לאדם מהוגן, ניצב לפני תפ-
אורה שבמרכזה צלב-קרס ענקי.
הקריין של התחנה הסביר, כי אדם זה